לא ב מיי׳ שם סלכם ב סמג שם מוש'ת אם'ת סימן קכד סמי' ה:

מוש"ע אס"ע סימן קכם סעיף ג :

לד ה וז מייי פי"א מו סמג לאיין סם:

סיתן קכה סעיף ב

בום עם סעיף ג :

לח כל מיי שם ופכיד

[וכ"כ תוספות בעירובין

תוספות רי"ד

דין דיותא - אומר ר"ת דריו שלט הוא קרוי דיו ולא אותו שעושין ל א מיי פיד מסלי מעפלים דההוא לא מיקרי דיו מדתני רבי חניכא כתבו במי בנט זה : סבירם ליס - לרבי יהושע בן לוי : וכולן משום סנפי - וחין טריה והפלה כשר משמע דלחו הייט דיו דלה חני אלה הנך דלה כאן הקדמה דמנאי נינהו ואפילו לרבכן כשר: בורגבי על הפלה מני במתני ובסמוך דפריך ארבי אבהו דאמר במי מילין מרבי

חנינא אמאי לא פריך מדיו דמתניתין ועוד דספר תורה בעי דיו כדאמריק בהבונה (שבת דף קנ:) כתבה שלה לב ג מיי' וסמג שם בדיו יגנז ואספר תורה קאי כדמשמע בהקומן רבה (מנחות דף לת:) והיכי כתביכן בדיו של עפנים על קלף של לג דתי" שם פלכה א ספר תורה שהוא מעופן והא אין מוש שם סשיף ב: מי מילין על גבי מי מילין ועוד מדקדק ר"ת מהא דאמרי' בפ"ב דנדה (דף כי) רבי אמי פלי קורטא ל דדיותה ובדיק והיינו דיו שלנו שהוא לה ח מיי פיד מהלי יבש ושייך לומר בו פלי קורטא והא ממג פשין נ מושיש אהיע דאמר בפרק במה מדליקין (שבת דף כני) כל השרפים יפים לדיו ושרף קטף יפה מכולן ההוא שרף לאו היינו לו פ מיי׳ שם סוכם כ גומי דאין דרך לחת גומי אלא בדיו של עפלים אלא אומר ר"ת דשרף הוא לז י מיי פיא מכני לחלוחית קליפת העץ שעושין ממנו בירושיו כלכה כג דיו שלנו כמו זו שירפה מלוי דפ"ק סימן קל סעיף מי דנדה (דף י:) דהייט לחלוחית דמים שבחשה ובפ' כל שעה (פסחיםדף למי) ירק מר יש לו שרף וירק אין לו גומי הלכב ו פתג שם ופיל אלה לחלותית ומתוך כך אוסר ר"ת בד ששיש היש היש היש בל כלוד התר הרה היש בל ה לכתוב ספר תורה בדיו של עפלים ומה שמשמע בפרק כל כתבי (שנת דף קמו:) דכל ספרים לא בעו דיו חוץ ממגילה פירשתי בפ' כל כתבי": [ד'ם מגילם]

קנקנתום חרתה דחושכפי -פי' בקונט' אדרמנ"ט ובשיחור דקתני בברייתא פירש נמי בקונט' דהוא אדרמנ"ט ואין נראה דלא תני בברייתא אלא הנך דלא תני במתניתין וחומר ר"י דשיחור הוא אדרמנ"ט וקנקנתום הוא כמו שפירש רביט שמואל בעירובין (דף יני) דהיא קרקע ירוקה שקורין וידרוי"ל בלע"ז ובערוך לועזו ויטריאול"ו ור"ת נמי פירש בתיקון ספר תורה שעשה אדרמנ"ט מותר לתת לתוך הדיו לכולי עלמא דלאו הייט קנקנתום דאיכא למאן דאסר בפ"ק דעירובין (דף יגי) ואם תאמר דבמסכת כדה (דף כי) תכן שחור כחרת' *ומפרש דהיינו חרת' דאושכפי ואילו וידריאול"ז ירוקה היא כזכוכית יג ואולי דענכם ננדם ועל שם כך נקרא וידריאול"ז וי"ל בים כשו כך אנל לפנינ ועל שם כך נקרא וידריאול"ז וי"ל כשמתקנין אותה לתת לתוך הדיו חו היח משחרת: דיר על גבי דיו פטור · תימה דהכח משמע דדין על גבי דיו לה כלום הוה לענין שבת וה"ה לענין גע דמדמי בסמוך לשבת לעשרה כולכם כחבו ומשמע דליכא מאן דפליג ולקמן גם לאשתי חתום בי

תניא (דף כי) אמריט כתבו שלא לשמה תרי שינייהו ביושיה ואיק שכנאן ועדי ישים למחלוקת רבי יהודה ורבטן דלר' יהודה היי כתב ועוד דרב אחא מסיק לקמן דאפילו רבטן מודו גבי גט דהוי כשר ואומר רביט יאחק דלקמן ודאי ששה כואי הא דשי שכתב הראשון היה שלא לשמה וכתב השני עושהו לשמה חשיב רחב לרבו ורובר ולרב שלא לשמה ולמד היה שלא החדר לייי שכתב הראשון היה שלא לשמה וכתב השני עושהו לשמה חשיב כתב לרבי יהודה ולרב אחא אפילו לרבנן חשיב כתב גבי גם אבל הכא שכתב לשמוד עליי בשעה. שני אינו מתקן כלום אפילו רבי יהודה מודה דלא חשיב כתב ובפרק הבונה (שבת דף קד.) דתנן כתב על גבי כתב פטור ואמר ההא"ל א האחר אבל סימ

כדפי סופ רבי שמעון - דמתניתין דאמר נכתב ביום ונחתם בלילה כשר: לסמוך עליו בשעם סדמק - שהלך זה לדרכו או ניסת כבר של זים י תלושה: ונוסן לה אם הפרה.

*כראי הוא ר"ש לסמוך עליו בשעת הרחק והאמר ריש לקיש לא הכשיר ר"ש אלא לאלתר אבל מכאן ועד עשרה ימים לא בההיא כרבי יותנן סבירא ליה והאטר ר׳ יוחנן שנים משום עדים וכולן משום תנאי בההיאכריש לקיש סבירא ליה:בותני"בכל כותבים בדיו "בסם בסיקרא ובקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שהוא של "קיימא אין סמא סיקרא אמר רבה בר בר חנה סקרתא שמה קומום קומא קנקנתום אמר רבה בר בר חנה אמר שמואל חרתא דאושכפי : ובכל דבר שהוא מתקיים וכו': לאתויי מאי לאתויי הא דתני ר' חנינא 'כתבו במי מריא ואפצא כשר *תני ר' חייא כתבו באבר בשחור ובשיחור כשר איתמר המעביר דיו על גבי סיקרא בשבת רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו החייב שתים אחת משום כותב ואחת משום מוחק דיו ע"ג דיו סיקרא על גבי סיקרא 'פטור סיקרא ע"נ דיו אמרי לה חייב ואמרי לה 'פמור אמרי לה חייב מוחק הוא אמרי לה פמור מקלקל הוא בעא מיניה *ריש לקיש מר' יותנן עדים שאין יודעים לחתום מהו שיכתבו להם בסיקרא ויהתמו כתב עליון כתב אואינוכתב א"ל אינו כתב א"ל והלא לימדתנו רבינו כתב עליון כתב לענין שבת א"ל *וכי מפני שאנו מדמין נעשה מעשה איתמר עדים שאין יודעים לחתום רב אמר מקרעין להם נייר חלק וממלאים את הקרעים דיו ושמואל אמר באבר באבר סלקא דעתך והתני רבי חייא כתבו באבר בשחור ובשיחור כשר לא קשיא "הא באברא הא במיא דאברא רבי אבהו אמר במי מילין יפרש זה לים או ימות ותיוקק והתני רבי חנינא כתבו במי מריא ואפצא ליבס : אכל כשאר שפרום כשר ל"ק "הא דאפיץ הא "דלא אפיץ שאין מי מילין ע"ג מי מילין רב פפא אמר 'ברוקוכן יחזיר אחר העדים בקיאים לחתום: אורי ליה רב פפא לפפא תוראה ברוק וה"מ

נדנים כ. בצם מס. מס בגמרא מפרק מעמא: לכן מפאי חורפימנ"ע: סקרפא לבע אדום שקורין מיניא"ו: קומם · שרף החיל: סרתם דמושכפי - חדרמינ"ט: במי טרים - מי גשמים לשון מורי מי טרים מים ששורים בו פרי שהוא כעין מפלים גל"ש בלמ"ז: כאבר - ששף העופרת במים ומשחירים: כשחור -סיא רושם פחמין: וכשימור · חרתא דאושכפי: על גבי סיקרא . שתי אותיות של סיקרא והעביר עליהם דיו בשבת: בשבת מויב וזה מוחק בחיים וזה מוחה ההחתונות בשבת חויב וזה מוחה ההחתונות בשבת חייב וזה מוחק התחתוטת סיקרא וכתב העליונות דיו: פעור . שהרי הוא (א) בתחילה לא כתב ולא מחק: מוחק הוא יולא כותב בנה קדו מגילה יתו שמתחילה היה כתוב הגון מעתה : מקלקל כום - והוה ליה כמוחק ע"מ שלא לכתוב ולמאן דמיחייב לא הוה מקלקל כל כך שהרי כתבו ניכר : כסב שליון כסב לשנין שכם - דהח אמרת לעיל חייב שתים: וכי מפני שמנו מדמין - שאט אומדים וסבורים שנת שם ואומדין מאומד לבט להחמיר: נששה מששה . להקל אפי׳ לענין שבת אם בא מעשה לידיט בזמן בית המקדש לא הייתי סומך על דברי להביא חולין לעזרה: מדמין - שושפלי"ר כמו כמדומים : מקרפין · מסרטין : והמני רבי חיים למכו במבר כשר -וכיון דכתב גמור הוא הוה ליה כדיו פל גבי סיקרא דקאסרינן לעיל : בי הוספות חולין קכנ: בפבר - לשפשף בחתיכה של חבר על הקלף ומשחירו אינו כתב: במים דמברם - מים ששרה בהן שחיקת אבר: במי מילין י מים ששרה בהן [לקמן לו-] עפלים שחוקים: הא דאפילא- הקלפים מעובדים בעפלים רושמין עליהן חת העדים במי מילין דלא הוי כתב שהרי מראה הקלפים כמראה הכתב ואיט ניכר הלכך אין מי מילין [צ'ל מי מילון] על גבי* מילין ומתנית' בדלח אפילן: פי׳ פרסר *ספסר של שוורים : בניסין - פי׳ פרסר *ספסר של שוורים : בניסין טיגונא כדלקמן דלא משכחינ' סהדי בקיאי ובתוך כך

כוותיה

וקביו בכאו

הגהות הב"ח (ה) רש"י דים פסור בכרי כוח כנתחלם

כותבין לא במשקין ולא במי פירות ולא בכל דבר שאינו מתקיים יעל הכל כותבין על העלה של זית ועל הקרן של פרה *על העלה של זית

ונותן לה את הפרה על יד של עבר ונותן

לה את העבד רבי יוסי הגלילי אומר אין כותבין לא על דבר שיש בו רוח חיים ולא על האוכלים: גמי *דיו דיותא סם

י מה לבנהה מה לבנהה מה לבנה לא בהרוא דעבר עובדא בשאר שמרות לונגדיה רב כהנא לבניין נכל לי הלבל בשמרות לא דהרוא דעבר עובדא בשאר שמרות לונגדיה רב כהנא מיל : מיל :